บทคัดย่อดึงจากฐานข้อมูล จัดหน้าด้วยระบบอัตโนมัติ ไม่ใช่ต้นฉบับจากผู้เผยแพร่

ชื่อเรื่อง นวัตกรรมหนังสือส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนภาษาไทย “นิทานตัวสะกด ชุด Nongkhai : The City of Naga” โดยใช้รูปแบบการสอน CIPPA Model สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

ผู้วิจัย นางสาวสุพรรษา อินทรวิศิษฏ์

ปีการศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การขับเคลื่อนนโยบายดังกล่าวข้างต้นปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้มีปัจจัยหลายด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านตัวนักเรียน พบว่า
นักเรียนมีความพร้อมที่แตกต่างกัน เด็กแต่ละคนมีความพร้อมทางสติปัญญาและพัฒนาการที่แตกต่างกัน
ทำให้บางคนอาจมีพื้นฐานที่ไม่เพียงพอสำหรับการเรียนรู้การอ่านและการเขียน ปัญหาการเรียนรู้ (Learning Disabilities - LD): เช่น โรคดิสเล็กเซีย
(dyslexia) ที่ส่งผลต่อการอ่านและการเขียน สมาธิสั้น (ADHD) ทำให้เด็กมีสมาธิในการเรียนรู้ส่งผลให้เกิดภาวะการเรียนรู้ถดถอย (Learning Loss)
ขาดแรงจูงใจในการเรียน เด็กอาจไม่เห็นความสำคัญของการอ่านและการเขียน หรือรู้สึกว่าการเรียนรู้ยากเกินไป 2) ปัจจัยด้านครอบครัว
ครอบครัวยากจนทำให้เด็กขาดโอกาสในการเรียนรู้ หรือต้องขาดเรียนบ่อยๆ ขาดการส่งเสริมการเรียนรู้ที่บ้าน พ่อแม่ไม่ได้อ่านหนังสือให้ลูกฟัง
หรือไม่ได้สนับสนุนการเรียนรู้ภาษา เด็กที่ไม่ได้พูดภาษาไทยที่บ้าน อาจมีปัญหาในการเรียนรู้ภาษาไทยในโรงเรียน 3) ปัจจัยด้านการเรียนการสอน
ครูสอนไม่ตรงวิชาเอก อาจทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพ ครูไม่เพียงพอหรือขาดแคลนครู ทำให้ครูไม่สามารถดูแลนักเรียนได้อย่างทั่วถึง
วิธีการสอนไม่เหมาะสม เช่น ไม่ได้เน้นการสอนแบบโฟนิกส์ที่ช่วยให้เด็กเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษร 4) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม
สภาพแวดล้อมในโรงเรียนไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น สภาพห้องเรียนไม่เหมาะสม หรือมีสิ่งรบกวนสมาธิ สื่อการเรียนการสอนไม่เพียงพอ
ทำให้เด็กไม่มีโอกาสฝึกฝนการอ่านและการเขียนอย่างเหมาะสม

ผลกระทบของปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ได้แก่ 1) ผลการเรียนต่ำเด็กอาจตามไม่ทันเพื่อนในชั้นเรียน และมีปัญหาในการทำแบบฝึกหัดหรือข้อสอบ 2)
ขาดความมั่นใจในตนเอง เด็กอาจรู้สึกว่าตนเองโง่ หรือไม่มีความสามารถ ทำให้ไม่อยากไปโรงเรียน 3) มีปัญหาด้านอารมณ์และสังคม
เด็กอาจมีปัญหาในการเข้าสังคม หรือมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม 4) มีโอกาสในการประกอบอาชีพและการใช้ชีวิตที่จำกัด การอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้
อาจเป็นอุปสรรคในการหางาน หรือการใช้ชีวิตประจำวัน ซึ่งจากการสังเคราะห์เกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหา
เพื่อการส่งเสริมการอ่านและการเขียนตั้งแต่เด็กประถม โดยสถานศึกษาได้ดำเนินการขับเคลื่อนจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านและการเขียนในโรงเรียน เช่น
การจัดห้องสมุด การอ่านหนังสือเป็นกลุ่ม การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา พัฒนาวิธีการสอนที่เหมาะสม เช่น การสอนแบบโฟนิกส์
การใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย แก้ปัญหาเฉพาะตัวของเด็ก เช่น การส่งเสริมเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ การให้ความช่วยเหลือพิเศษ
สร้างความร่วมมือระหว่างบ้าน โรงเรียน และชุมชน พ่อแม่ ครู และผู้เกี่ยวข้องควรทำงานร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหานี้
การแก้ไขปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เพื่อให้เด็กไทยทุกคนมีโอกาสในการเรียนรู้อย่างเท่าเทียม
และมีคุณภาพชีวิตที่ดี

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนชุมชนบ้านพวกจึงมุ่งส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาความรู้แบบบูรณาการ เน้นให้นักเรียนเกิดความรู้ ความคิด
และการตัดสินใจอย่างเป็นระบบ
สามารถสร้างความรู้ ค้นพบความรู้ได้ด้วยตนเอง นักเรียนมีบทบาทมากในกิจกรรมการเรียนการสอน เสริมพัฒนาด้านการอ่าน การเขียนในวิชาภาษาไทย
ส่งผลให้นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ
มีคุณภาพทั้งด้านอารมณ์ สังคม และสติปัญญา แผนจัดการเรียนรู้ และวิธีการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพ ผ่านการทบทวนและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
โดยเฉพาะในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ซึ่งเป็นช่วงเปลี่ยนผ่านสำคัญจากการเรียนรู้แบบปฐมวัยสู่การเรียนรู้แบบมีระบบ นักเรียนจำเป็นต้องได้รับ
การส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียง การสะกดคำ การเขียนคำถูกต้องตามหลักภาษา รวมถึง
การเข้าใจความหมายของข้อความในระดับพื้นฐาน

จากการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมา พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนชุมชนบ้านพวก จังหวัดหนองคาย
ส่วนใหญ่ยังมีปัญหาเกี่ยวกับการอ่านและเขียน โดยเฉพาะการสะกดคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา เช่น แม่กก แม่กด แม่กบ ฯลฯ
นักเรียนมีความสับสนในเสียงพยัญชนะท้าย ไม่สามารถเชื่อมโยงเสียงกับรูปของตัวสะกดได้ ส่งผลให้การอ่านขาดความคล่อง การเขียนขาดความถูกต้อง
และขาดความมั่นใจในการใช้ภาษา สื่อการเรียนรู้ที่ใช้ในห้องเรียนมักเป็นแบบฝึกทั่วไปที่ขาดความน่าสนใจ
ไม่สามารถจูงใจหรือสร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียนเกิดความรักและสนุกกับการเรียนภาษาไทยได้
อีกทั้งยังไม่เชื่อมโยงกับบริบทท้องถิ่นหรือวิถีชีวิตของนักเรียน ทำให้ขาดความหมายและความผูกพันกับการเรียนรู้
ครูผู้สอนจึงเล็งเห็นความจำเป็นในการพัฒนาสื่อนวัตกรรมที่มีเนื้อหาสอดคล้องเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน
และสอดแทรกคุณค่าท้องถิ่นของจังหวัดหนองคาย ได้แก่ นวัตกรรมหนังสือนิทานส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย
โดยเน้นการฝึกใช้คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราภาษาไทย ผ่านเนื้อหาที่เชื่อมโยงกับตำนานและบริบทท้องถิ่นจังหวัดหนองคาย ทั้งนี้
เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง การสะกดคำ และการเขียนอย่างถูกต้องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ CIPPA
Model ที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง
และส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุกอย่างมีประสิทธิภาพและยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและเขียนภาษาไทยของนักเรียนให้สูงขึ้น ต่อไป

ดังนั้น ข้าพเจ้าในฐานะครูเป็นครูผู้รับผิดชอบในรายวิชาภาษาไทย โรงเรียนชุมชนบ้านพวก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1
มีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนารูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ การพัฒนาการอ่านและเขียนภาษาไทยของนักเรียน โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดความรู้ ความคิด
และการตัดสินใจอย่างเป็นระบบ สามารถสร้างความรู้ ค้นพบความรู้ได้ด้วยตนเอง นักเรียนมีบทบาทมากในกิจกรรมการเรียนการสอน
และนักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยใช้นวัตกรรมหนังสือส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนภาษาไทย “นิทานตัวสะกด ชุด Nongkhai :
The City of Naga” โดยใช้รูปแบบการสอน CIPPA Model สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑
โดยมีแนวคิดที่เกี่ยวข้องซึ่งจะได้นำเสนอตามลำดับต่อไป

ที่อยู่อ้างอิง (URL) : https://publish.vichakan.net/show/1434
วันที่ดำเนินการเผยแพร่ : 27 กรกฎาคม 2568
พิมพ์ : วันที่ 11 พฤศจิกายน 2569 เวลา 07.06 น.